BICSKEI ÚJSÁG

40

2026. OKTÓBER

20 JÁRDÁTÓL ZEBRÁN ÁT ÓVODÁIG
– sikeres felújítások

4 Sorozatunkban ezúttal Nagyné Szita Erzsébet emlékezik

6 Októberi fejhajtások a szabadságharcok előtt

Programajánló

November 7., szombat, 17:00
THÁLIA BÉRLET – PÁL UTCAI FIÚK (zenés játék)

A zenés játék modern köntösbe öltözteti a történetet, a mai kor zenéjével és dalszövegeivel fűszerezve. A színészek zenei-ritmikai kreativitása és a tárgyi világ akusztikus megszólaltatása egyedülálló élményt nyújt, míg az eredeti mű katartikus üzenete változatlanul megérinti a szívünket. **Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ**

November 12., csütörtök, 17:00 – NŐK HÁZA

LÁTHATÓVÁ TENNI AZ ÉRTÉKET: TUDATOS KARRIERÉPÍTÉS A VÁLTOZÓ MUNKAERŐPIACON
Előadó: **Tóth-Poczik Orsolya, HR tanácsadó, viselkedéselemző és felsővezetői coach**
A részvétel ingyenes, regisztrációhoz kötött. Regisztrálni személyesen a Petőfi Művelődési Központban vagy a +36 20/430-7770-es telefonszámon lehet.
Helyszín: Bicskei Kultúrkúria

November 13., péntek, 18:00
EZT BENÉZTEM! – MUSIMBE DÁVID DENNIS ÖNÁLLÓ ESTJE

Műsorvezető: Forgács Rudolf
Mikor biztosra veszel dolgokat: színész leszel és Lipótvárosból irány Hollywood. Mikor azt hiszed mindent tudsz az apádról, aztán egyik nap suli után gyanútlanul hazaérsz és meglátsz valamit, amit nem kéne. Mikor nem hiszel az UFO-kban, de kiderül: „ezt benéztem”.
Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

November 13., péntek, 16:30 – KREATÍV HOBBI KLUB

Karácsonyfa díszek agyagból Kiss Irénnel
Jelentkezési határidő: november 6. Egy alkalom ára: 5000 Ft
Helyszín: BEMKK Petőfi Művelődési Központ

November 17., kedd, 18:00
BARANGOLÓ KLUB

Bosznia kincsei
Előadók: Kósáné Holecz Anna Mária és Kósa László
Helyszín: Bicskei Kultúrkúria

Beköszöntő

Kedves Bicskeiek!

70 év. Ennyi telt el 1956 óta, ez idő alatt a gyermekből nagyszülő lesz. Mégsem távoli, hiszen a jelenünkben van: a családi történetekben, a megőrzött fényképekben. A szabadság és az összefogás napjai voltak, hétköznapi emberek váltak hősökké, mert volt bátorságuk kiállni azért, amiben hittek.Ma is büszkeség felidézni a bicskeiek helytállását. Azokét, akik részt vettek a helyi eseményekben felelősséget vállalva a közösségért, és azokét is, akik a maguk egyszerű, de rendkívüli módján segítettek. Összefogtak a fővárosi élelmiszerhiány hallatán: krumplit, tojást, lisztet, füstölt sonkát ajánlottak fel a szabadságért küzdőknek. Mert a hősiesség nem mindig fegyverrel a kézben mutatkozik meg. Néha egy segítő kézben, bátor döntésben vagy abban, hogy a legnehezebb időkben sem fordítunk hátat embertársunknak. *„Emberségből példát, vitézségről formát mindeneknek ők adnak”* – írta Balassi Bálint. 1956 bicskei emlékezete: emberség, szolidaritás. A forradalmat vérbe fojtották, és sokaknak hosszú éveken át kellett viselniük a megtorlás terheit. Ám a szabadság iránti vágyat nem lehetett elhallgattatni. Most, amikor fejet hajtunk a hősök és az áldozatok előtt, feladatot is kapunk tőlük: őrizzük meg és adjuk tovább történeteiket! Vigyük tovább 1956 legfontosabb üzenetét: egymásért felelősséget vállalva, összefogással és emberséggel közösen mindig többre vagyunk képesek.

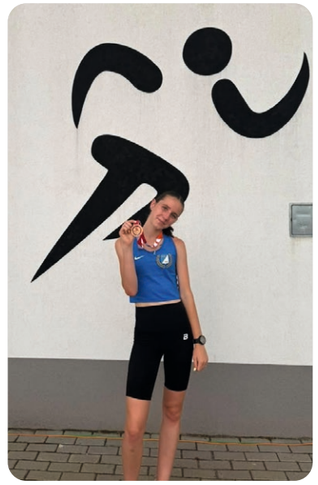
Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Szent Mihály-napi Sokadalom

A hagyományőrző programok, a helyi közösségek bemutatkozása, a vásár és az egész napos színpadi műsorok egyszerre szóltak Bicske mezővárosi múltjáról, a jelenről és az összetartozás örömérő**l**
... részletek a 12-13 oldalon

Egy hobbifutó különös karriere

Bicskén született és itt is nőtt fel, a Puskás Akadémiában futballozott, 2026 nyarán pedig már a magyar U23-as atlétaválogatottban is bemutatkozhatott egy lengyelországi nemzetközi viadalon. ***Borsiczky Zsófia*** útja a hobbifutástól a címeres mezig és a versenytáv megtalálásáig
... részletek a 18-19. oldalon

Bemutatkozás

Dr. Kovács Attila nyugdíjba vonulása után, ***Dr. Nagy Diána*** veszi át gyermekorvosi körzetét. A fiatal doktornőnek háziorvosként a bicskei lesz az első körzete. Első benyomásairól, pályájának eddigi alakulásáról beszélgettünk vele
... részletek a 22. oldalon

Életmentő fecskendők

A gyermekek biztonsága mindennél fontosabb, ezért a bicskei önkormányzat 2023 óta minden évben saját forrásból biztosítja a súlyos, életveszélyes allergiás reakciók azonnali kezelésére szolgáló EpiPen injekciókat
... részletek a 15. oldalon

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”

Nagyné Szita Erzsébetet, Zsazsa – népművelőként, igazgató-helyettesként, majd igazgatóként – évtizedeken át szívvel-lélekkel építette és formálta Bicske kulturális közösségét. Az elmúlt közel ötven évről beszélgettünk vele.

– Több mint negyven évig – aminek felében igazgatóként – dolgozott a művelődési házban, azaz vita nélkül meghatározó személye a város kulturális életének.

– 1979-ben kerültem a településre, s bár nem vagyok tősgyökeres, de nagyon szeretek itt élni. Tamási Áron soraival vallom: *„azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”*. Én Bicskén vagyok otthon. Megtaláltam itt a helyem, és itt is maradtam. 42 évig dolgoztam a művelődési központban.

– Mi hozta ide?

– A volt férjem az autópálya-építésén dolgozott és úgy kerültünk ide. Mezőberényben születtem, de Debrecenben jártam főiskolára, ott is laktunk a kezdetekben és onnan költöztünk ide.

– Mekkora váltás volt ez?

– Debrecenhez ugyan nem lehet hasonlítani, de Bicske egy nagyon szép település. Az Alföld után kimondottan üdítően hatottak a dombok, a völgyek. Ez lenyűgözött. Mondjuk nem volt teljesen ismeretlen, hiszen apai ágon Balaton-felvidéki vagyok, és nagyon sok időt töltöttem ott gyerekkoromban. De Bicske is nagyon tetszett. Nagy hatással volt rám és máig él bennem a nyitókép, amikor beléptem a művelődési ház udvarára és egy gyönyörű, virágzó orgonabokor fogadott.

– Első itteni munkahelye azonnal a művelődési ház volt?

– Igen. Tanító-népművelő szakos voltam, de inkább a népművelés felé hajlottam. Mikor munkát kerestem, elsőként a művelődési házba mentem be, hogy nem keresnek-e embert. Szerencsére kerestek. Felvettek, majd végig jártam a ranglétrát. Elsőként a gyermek terület és a nyugdíjas klub szervezése tartozott hozzám. Bábszakkört vezettem, de nagyon szerettem a nyugdíjasokat is. Szeretettel gondolok vissza a klubvezetőkre, különösképpen **Halász Józsi bácsi**ra, akinek vezetése alatt a 100 főt is meghaladta a tagok száma.

– Milyen klubok, csoportok voltak akkoriban még a művelődési házban?

– Volt népi díszítő szakkör, ahonnan például **Béresné Báder Katalin** elnyerte a ***Népművészet Ifjú Mestere*** címet. Emellett sakkszakkör, fotószakkör, bélyeg szakkör, kerámia szakkör, de volt kamarakórus és fúvószenekar is.

– Hogyan került a legmagasabb pozícióba?

– Az 1980-as évek végétől igazgató-helyettes voltam. Abban az időben avatták várossá Bicskét. Érdekesség, hogy az ünnepség a 2-es számú általános iskolában volt, mert a művelődési ház épülete egy gombatámadás miatt életveszélyes volt. Kiköltöztettek bennünket és három évig tartott a felújítás. Ebben az időben még a **Bicskei Napok** is elmaradtak, bár ennek az is volt az oka, hogy 1986 után már érződött a politikai változások szele a településen is. Fantasztikus események történtek az országban és mi azzal voltunk elfoglalva. 20 év helyettesi létem után aztán 1999-ben megpályáztam az igazgatói pozíciót.

– Vezetőként is foglalkozott csoportokkal, vagy akkor már elvitték az idejét az igazgatói feladatok?

– Igazgató-helyettesként a művészeti terület került hozzám. A képzőművészek, a fotósok, a szobrászok. Tulajdonképpen ez a pozíció valójában egy művészeti vezetői feladatkört jelentett. Igazgatóként már – nagy szívfájdalmamra – nem volt erre lehetőségem.

– Milyen volt a rendszerváltás Bicskén?

– Az 1990-es évek elején minden a helyi nyilvánosságról szólt. Létrejött a helyi újság, a helyi televízió. A városi televízió a művelődési házhoz tartozott. 15-20-an voltunk tvsek, többen a művelődési ház dolgozói, de voltak külsősök is. A helyi újságban is dolgoztam, a szerkesztői bizottság tagja is voltam.

– Átalakult-e ekkortájt a város kulturális élete?

– Egyre erőteljesebb igény mutatkozott a helyi szabadtéri nagyrendezvényekre. Ekkor jött létre – helyi összefogással – a ***Kastély Estek*** programsorozat. Ez 6-7 éven keresztül működött. Nem volt egy profi fesztivál, de nagyon sikeres rendezvénynek tudhattuk. Zömmel színházi előadások és Bicskéhez kötődő művészek koncertjei adták a programot. Annak ellenére, hogy ezek belépőjegyes előadások voltak, mintegy 5-600 ember volt kíváncsi egy-egy eseményre. A legújabb rendezvény a ***Szent Mihály Nap***, melyet a 2010-es évek elején szerveztük meg először. Volt egy mozgalom, az ***„Itthon vagy!”***, melyhez csatlakoztunk és ennek kapcsán szerveztük meg az első Szent Mihály Napot.

– Azért a Bicskei Napokról se feledkezzünk meg!

– Érdekesség, hogy az első Bicskei Napok – 1979-ben – pont akkor volt, mikor idekerültem. Már az első rendezvény előkészületeiben is részt vettem és nyugdíjazásomig az összesnek aktív szervezője voltam. Végig éltem ennek, a település legnagyobb és legsikeresebb rendezvényének a fejlődését.

– Azért gondolom, voltak kisebb rendezvények is. A '80-as-'90-es években az emberek még többet jártak szórakozni.

– Például bálokba, amelyből nagyon sok volt. A legnagyobb a szüreti volt. Az ezredforduló környékén azonban nagyon megemelkedtek az árak. Nem lehetett gazdaságosan kihozni a bálokat, így lassan kikoptak azok.

– A művelődési központnak a központi épületen kívül jelenleg már több épülete is van. Miként terebélyesedett ingatlanfronton a bicskei kulturális élet?

– Elsőként a ***Kultúrkúriát*** újították fel, amelyben részben méltóképpen tudtuk elhelyezni a helytörténeti anyagainkat, illetve **Jakab Pista bácsi** képeit is ki tudtuk állítani. Ezt követte a volt Mozi épületében megvalósult a ***Fiatalok Háza***. Oda értelemszerűen a fiatalokat érintő dolgokat próbáltuk csoportosítani. Az utolsó nagy projekt pedig a művelődési központ felújítása – én akkor jöttem el, mikor a felújítás már nagyban zajlott.

– Miből tudták finanszírozni ezeket?

– Sokat pályáztunk uniós támogatásokra: a felújítások mellett több szakmai projektre is. Utóbbiak között volt például a Tudás Tarisznyája, valamint a Bicske Kincsei. Ezek mind tehetséggondozó programok voltak. Fotózást, videózást, képzőművészetet és kézművességet foglalt magában. Kiadványokat kellett megjelentetni, kiállításokat szervezni, kézzel fogható dologgal kellett zárulnia a projekteknek, hogy igazolni tudjuk, valóban arra költöttük a támogatást, amire kértük.

– Régi kollégákkal, a „keze alatt megfordult” gyerekekkel szokott még a városban találkozni?

– Ritkán. Az a baj, hogy nem ismerem meg őket, pedig a művelődési házban minden gyerek megfordult. Gyerekként ismertem őket, de már megnőttek. Egyedüli kivételek a néptáncosok. Nagyon jó néptánccsoportjaink voltak. A **Csepel Művészegyüttes** művészeti vezetője, Nagy Jóska járt ki hozzánk éveken keresztül.

– Nyugdíjasként mennyire látogatja a művelődési központ rendezvényeit?

– A nagy ünnepségeken mindig ott vagyok. De sok mindent be kell pótolnom. Amíg igazgató voltam, nagyon kevés szabadidőm volt, hiszen mi leginkább hétvégeken, délutánonként dolgoztunk. Most azonban rengeteget járunk színházba, sokat kirándulunk, utazunk. Pár napja jöttünk haza Lengyelországból. Járok az uszodába, ahova míg dolgoztam, egyszer sem jutottam el. Tagja vagyok a helyi karitásznak is. Élem az aktív nyugdíjasok életét.

Főhajtás és közös emlékezés

Bicske városának polgárai mély tisztelettel emlékeztek október 6-án a Petőfi Művelődési Központban az aradi vértanúkra és Batthyány Lajosra, Magyarország első felelős miniszterelnökére, akik 1849-ben életüket áldozták a hazáért és a szabadságért.

Ünnepi beszédében **Bárányos József önkormányzati képviselő** arra hívta fel a figyelmet, hogy október 6-án nem csupán tizenhárom katonára emlékezünk. Olyan emberek előtt hajtunk fejet, akik életükkel és halálukkal is választ adtak arra a kérdésre, hogy mit jelent számunkra a haza, a szabadság, a becsület és a lelkiismeret.

– *Az aradi vértanúk tudták, hogy a szabadságharc elbukott, és azt is, hogy számukra nincs menekvés. Mégsem adták fel azt, amit senki nem vehetett el tőlük: emberi méltóságukat és hitüket abban, hogy az igaz ügy nem veszhet el örökre.* ***Éppen ez lehet október 6-a üzenete a ma emberének is: nem kell mindenben egyformának lennünk ahhoz, hogy összetartozzunk. A tisztesség, a felelősség, a szabadság, az emberi méltóság és a haza szeretete olyan közös értékek, amelyek összeköthetnek bennünket*** – hangsúlyozta a képviselő.

Bárányos József kiemelte azt is, hogy ma már nem karddal és fegyverrel kell bizonyítanunk a hazaszeretetünket. A helytállás ma abban mutatkozik meg, hogy kiállunk az igazunkért, tiszteletben tartjuk a másik embert, nem fordítjuk el a fejünket a gyengébbektől, és akkor is teszünk a közösségért, amikor abból nem származik személyes előnyünk.

Az ünnepi gondolatokat a **Szent László Általános Iskola** diákjainak színvonalas és megható műsora tette még emelkedettebbé. A fiatalok előadása méltó módon idézte fel a szabadságharc hőseinek emlékét, és különösen fontos üzenetet hordozott: az emlékezés nemcsak a múltról szól, hanem arról is, mit viszünk tovább belőle a jövőbe.A megemlékezés a Kossuth téri kopjafánál folytatódott, ahol a résztvevők koszorúzással és mécsesgyújtással rótták le tiszteletüket az aradi vértanúk emléke előtt.

1956 üzenete 70 év távlatából is világos

Bicske közössége az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseire, áldozataira és a szabadságért kiálló elődökre emlékezett október 23-án, a történelmi események 70. évfordulóján.

A megemlékezés főhajtással kezdődött az utolsó, széles körben ismert 1956-os hős, **Pongrátz András**, Corvin közi szabadságharcos, a Sztálin-szobor ledöntésében lángvágóval közreműködő pesti srác emlékére, aki október 6-án, életének 88. évében hunyt el.

Ünnepi beszédében **Bálint Istvánné polgármester** hangsúlyozta: bár hetven év telt el, 1956 emléke ma is velünk él a családi történetekben, a megőrzött emlékekben és a bicskei közösség múltjában. Felidézte a forradalom helyi eseményeit, a bicskeiek kiállását, valamint a szabadságért szerveződő közösséget.

– *Bicske nem maradt közömbös. A bicskei emberek tudták, hogy ami Budapesten történik, az nem „valaki más ügye". Hanem az ő ügyük is. Élelmiszert gyűjtöttek a budapesti harcolóknak. Segítettek azoknak, akiknek segítségre volt szükségük* – idézte fel.

A polgármester beszélt a forradalmat követő megtorlásokról, a bicskei résztvevőket ért súlyos büntetésekről és azokról is, akik hosszú éveken át viselték a történtek következményeit. Mint fogalmazott, 1956 egyik legfontosabb öröksége a bátorság, az összefogás, az egymás iránti tisztelet és a megbocsátás képessége.

- *1956 megtanította nekünk, hogy egy nemzet akkor tud igazán nagyot tenni, amikor képes félretenni azt, ami elválasztja. 1956-ban egymás mellé állt munkás és értelmiségi, diák és idős ember, falusi és városi ember. Nem mindenben gondolkodtak egyformán. Nem ugyanonnan jöttek. Nem ugyanazt az életet élték. De volt valami, amiben egyetértettek: hogy szabadon akarnak élni. Ez volt az összefogás ereje. És talán éppen ez az egyik legfontosabb üzenet, amit 1956 hetvenedik évfordulóján továbbadhatunk* – hangsúlyozta Bálint Istvánné.

A polgármester kiemelte, hogy 70 évvel ezelőtt Bicske megmutatta: egy falu közössége is tud nagyot tenni. Legyen ez ma, immáron 40 éve városként is így, mert 1956 legnagyobb hősei megmutatták, hogy az ember képes változtatni a világon, ha van bátorsága kiállni azért, amiben hisz – és van szíve ahhoz, hogy közben a másik ember méltóságát is tiszteletben tartsa.

Az ünnepség keretében Polgármesteri elismerő oklevelet vehetett át **Dobai Judit**, a Vincotech Hungária Kft. munkatársa, aki augusztus 4-én, amikor egyik kollégája munka közben rosszul lett és összeesett, képzett elsősegélynyújtóként azonnal megkezdte az ellátását, gondoskodott a segítség mozgósításáról, és a mentők megérkezéséig figyelemmel kísérte állapotát.

Az ünnepségre a **Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola** 7.a osztályos tanulói és az iskola kórusa megható emlékműsorral készült. Felkészítőik **Pokó Mihályné** és **Fehérné Farkas Ágnes** voltak. Ezt követően a közönség megtekintette a forradalom 70. évfordulójára készült, helyi visszaemlékezéseket bemutató félórás kisfilmet. A filmben felidézte az akkori bicskei történéseket **Mohainé Fejes Ágnes**, **Komon Lászlóné**, **Kutrik Éva**, **Medvei Ida**, **Cservenka Mihály**, **Karádi Imréné**, míg **Varga Lászlóné Miszlai Cecília** visszaemlékezéseit **Székely Edit** tolmácsolásában hallhatta a közönség.

A 70. évforduló alkalmából a Városháza homlokzatán lévő '56-os emléktáblát **Bicske Város Önkormányzatának munkatársai**, míg **Tabódy István** domborművét a **Szent László Általános** Iskola pedagógusai és diákjai már korábban megkoszorúzták, így az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek emlékére rendezett ünnepség részeként az **Emlékezés Virágánál** helyeztek el koszorút a résztvevők.

Sulyokné Guba Judit:
Körül lehet nézni az iskolában és a városban is

Sulyokné Guba Judit *tősgyökeres bicskeiként, egy kis budapesti kitérővel lett a* Prelúdium Művészeti Iskola *iskolatitkára, majd igazgatója. A Zene Világnapja alkalmából most vele ismerkedünk meg.*

– A Zene Világnapja alkalmából egy különös előadással készültek. Hogyan jött létre?

– Iskolánk pedagógiai munkájának zászlóshajója az összművészeti oktatás. Különböző művészeti ágakban folyik a nevelés: zeneművészet, táncművészet, képző- és iparművészet, dráma és színjáték. Régi hagyomány, hogy olyan tábort szervezünk a nyár folyamán, ahol ez az összművészetiség megjelenik és ahol a tábort egy közös előadással zárjuk. A díszletet a képzőművészek készítik, a zenét a zenészek, az előadáson pedig a drámások szerepelnek. Műhelymunka folyik, amit nagyon élveznek a gyerekek. Többször nyertünk a ***Nemzeti Tehetségprogram***ban tehetséggondozó tevékenységre, aminek köszönhetően nagyon szép előadások jöttek létre.

Most nyáron, Zánkán, négy nap alatt egy tündéri mesejátékot hoztunk létre, amit az utolsó nap bemutattunk a szülőknek is. Annyira jól sikerült az előadás, hogy a gyerekek és a szülők azt javasolták, hogy mutassuk be Bicskén is, ami megtörtént a ***Zene Világnapján***. És már erre az évre is megvan, hogy mivel készülünk, ugyanis 4 millió forintot nyertünk a Nemzeti Tehetségprogramban, hogy feldolgozzuk **Marék Veronika** ***Laci és az oroszlán*** című meséjét. Az írónő pedig áldását adta erre.

– 2021 óta vezetője annak a Művészeti Iskolának, amelyben iskolatitkárként kezdte pályafutását. Hogyan került kapcsolatba az iskolával?

– Tősgyökeres bicskei család leszármazottjaként Bicskén nőttem fel és az általános iskolát is itt kezdtem el. Az 1970-es évek elején költöztem Budapestre, majd 1992-ben vissza. 1932-ben még a dédszüleim építették a családi házunkat. A nagyszüleim is ebben éltek akkor és úgy döntöttünk, hogy elcseréljük velük a mi budapesti lakásunkat.

– Iskolatitkárként kezdte meg itt a munkáját, pedig ha jól tudom több diplomája is van és komoly cégeknél is dolgozott.

– A fővárosban végeztem el a tanárképzőt, magyar-történelem szakon, de mint kiderült, annyira gyengék a hangszálaim, hogy nem bírnám a tanítást. De így is a gyerekek mellett maradtam, gyerekrendezvényeket, táborokat, táncházakat szerveztem. Többek között a ***Kamaraerdei Ifjúsági Park***ban is dolgoztam, ahol – mivel ezzel senki nem foglalkozott – kezembe vettem a reklámot és a marketinget. Mikor visszakerültem Bicskére, akkor a reklám, marketing vonalat kezdtem felépíteni és egy gyorsétteremi láncnál helyezkedtem el gyerekmarketingesként. Innen mentem GYES-re második gyermekemmel, de mivel még őt is követte kettő, összesen 15 évig voltam otthon. Nagyon szerettem volna elhelyezkedni, de a 15 év kihagyás és a négy kiskorú gyermek nem volt jó ajánlólevél. Ekkor keresett meg a művészeti iskola akkori igazgatója és én nagy örömmel jöttem.

– Volt már ezelőtt is kapcsolatban az iskolával?

– Mind a négy gyermekem járt ide. Ági, Anna és Julcsi zongorázott, Lóránt fiam népzenével foglalkozott.

– Önnek is volt köze a zenéhez?

– A házunkban volt egy nagy zongora, amin én magamtól elkezdtem tanulni. Mikor Budapestre kerültünk, akkor az édesanyám első dolga az volt, hogy beíratott zongorát tanulni és elküldött felvételizni a **Rádió Gyermekkórusába**. Oda nem fértem be, de felajánlották, hogy tagja lehetek az Operaház gyermekkórusának. **Botka Valéria és Csányi László** vezették ezt a kórust is, ahol én nemcsak élményeket szereztem, hanem munkamorált is tanultam.

– Milyen az iskolatitkári munka?

– Sokan nem is tudják, hogy ez mennyire összetett. Felelősségteljes, sokszor aprólékos, és még inkább monoton. De az intézmény gépezetében az iskolatitkár az az olaj, aki miatt minden gördülékenyen működik. Az iskolatitkár munkája elengedhetetlen ahhoz, hogy minden jó legyen. Bedobtak a mélyvízbe és nagyon kellett kapaszkodnom.

– Megfordult a fejében, hogy az iskolában akár még komolyabb posztot is betölthet?

– Nagyon ambiciózus vagyok. Pedagógiai asszisztens lettem és elvégeztem a Színművészeti Egyetemen a színházi szaknevelő képzést is. Ez adott lehetőséget arra, hogy pedagógusként is dolgozhassak. Mikor sikerült a dráma szakot beépíteni az intézménybe, akkor nevezett ki helyettesének Ádám Annamária igazgató. Mindig közel éreztem magamhoz a színpadot, de nem előadóként, hanem tanárként, hogy ezáltal a gyerekeknek tudjak egy új világot felmutatni.

– Hogyan lett helyettesből végül igazgató?

– Az akkori igazgatóasszony egy hosszabb fizetés nélküli szabadságra ment, de egy idő után a Tankerület úgy döntött, hogy nem maradhat vezető nélkül az intézmény. Kiírtak egy pályázatot, amit megpályáztam és meg is nyertem. A mostani már a második vezetői ciklusom, ugyanis nem kellett újból pályáznom, mert ha a nevelőtestület elégedett az igazgatóval, annak munkájával, a tankerületi vezető dönthet úgy, hogy nem ír ki pályázatot.

– Akkor nemcsak Ön nem bánta meg, hogy elvállalta a munkát, hanem a kollégák is elégedettek Önnel.

– Sok helyen dolgoztam, de kijelenthetem, hogy ez a világ legjobb munkahelye. Egész nap szól a zene, a gyerekek aranyosak és a művészettanárokkal is könnyen ki lehet jönni. Nem véletlen, hogy olyan kollégáink vannak, akik 20-30 éve itt dolgoznak.

– Az első időszaka nem volt túl szerencsés, mert még tartott a Covid.

– Akkor már a kifelé jöttünk belőle, de azért helyettesként végig éltem a nehéz időszakot. Az oktatás jelentős részét nekünk is online kellett végezni, de ezt a kollégák nagyon hamar megoldották.

– Hány gyerek jár az intézménybe?

– Növekvő tendenciát mutatunk, jelenleg 460 gyerek jár hozzánk. Ebből 250-en járnak Bicskére, és telephelyünk van Mányon, Száron, Felcsúton, Alcsúton és Etyeken.

– Milyen a kapcsolata a városnak és az iskolának?

– Nem a város a fenntartónk, de nagyon jó a kapcsolatunk a város intézményeivel, a művelődési központtal, a könyvtárral és a civil szervezetekkel is. Örömünkre szolgált, hogy többször járhattunk a gondozási központba zenélni az időseknek.

– 2030-ig szól a kinevezése. Van, amit szeretne addig megvalósítani?

– Új tanszakokat, új stílusokat, új formákat szeretnék még behozni, idéntől például a jazz is rajta van a képzési palettánkon. Szeretnénk egy stabil népművészeti együttest létrehozni, de nemcsak úgy önmagában, hanem egy olyat, ahol lenne átjárás a különböző műfajok között.

– 20 éve önkormányzati képviselő is. Miért tartotta ezt fontosnak, hogy így is jelen legyen a város életében?

– Ez számomra nem volt kérdés. 2002-ben döntöttem úgy, hogy itt az ideje, hogy ne csak kapjak Bicskétől, hanem tegyek is a városért. Minden értelemben közösségi embernek tartom magam. Úgy gondolom, hogy sok mindent jól csináltunk. Hiába támadnak minket, körül lehet nézni a városban, hogy mi történt az elmúlt húsz évben. Aki nem a fülének, hanem a szemének, a személyes tapasztalatának hisz, az láthatja.

Új életre kelt a bicskei fehérhímzés

Egy régi terítő mintája ma már nemcsak egy családi otthon emléke lehet. Lehet belőle szoknya, felsőrész, különleges szabásvonal vagy éppen egy modern divatkollekció része is. Ezt bizonyítja Balássy-Berezvai Szénia három különleges ruhája, amelyek a bicskei fehérhímzést gondolták újra – és a budai Várban, a Mesterségek Ünnepén, a Folktrend divatbemutatón szerepeltek.

Balássy-Berezvai Szénia számára a bicskei fehérhímzés nem új felfedezés. Bicskére költözése óta foglalkoztatja a helyi hímzés különleges világa. Megnézte a fennmaradt mintalapokat, tanulmányozta az elkészült munkákat, és **Szebényi Éva néni** segítségével közelebbről is megismerhette a régi darabokat. És feltette a kérdést: hogyan lehetne ezt a különleges örökséget ruhákon újra értelmezni?

– *A gondolat egy ideig váratott magára, majd a 2026-os* ***Hungarikum pályázat*** *adta meg a lehetőséget a megvalósításra. Így született meg a* ***„Bicskei terítők”*** *című, három darabból álló kollekció. Alkotóként mindig igyekszem megragadni egy-egy jellegzetességet a feldolgozandó témából, azt újszerűen átgondolni, bemutatni. Ezúttal nem egyszerűen egy-egy hímzett mintát szerettem volna ráhelyezni a ruhákra. Azt akartam, hogy maga a ruha idézze meg a terítők világát* – fogalmazott az alkotó.

Mint mondta, az első modell azonnal visszavezette ahhoz az élményhez, amikor Szebényi Éva néni otthonában egymásra rakva látta a sok hímzett terítőt. A felsőrészen és a szoknya derékrészén különböző kézi hímzésű terítőrészletek alkotnak patchwork betéteket. A fekete szegélyezés még inkább kiemeli a fehérhímzés finom mintáit. A végeredmény egyszerre hagyományőrző és fiatalos.

– *Ennek külön jelentősége is van, mert a város fiataljai közül sokan talán még nem is ismerik ezt a különleges helyi értéket. Pedig a bicskei fehérhímzés Fejér megye egyetlen Értéktárba felvett hímzése. A cél ezért az is volt, hogy a régi motívumok olyan formában jelenjenek meg, amely felkeltheti a fiatalabb generáció érdeklődését* – magyarázta a ruhatervező.

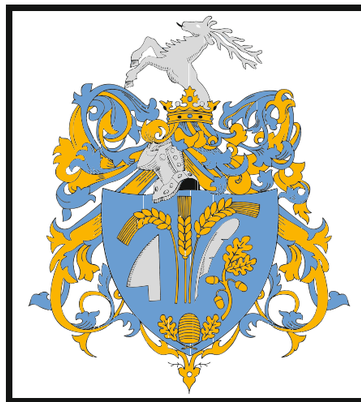
Megemlítette, hogy a második ruha egészen más módon idézte meg a terítőket: 40 apró, hímzett, slingelt szélű terítőből alakult ki a fodros szoknya hatását keltő rész. A megvalósítás sok kísérletezést és újra tervezést igényelt, hiszen egészen más egy ruhát elképzelni, mint azt a valóságban úgy megalkotni, hogy minden kis terítő a megfelelő helyre kerüljön, szépen essen és egységes egészet alkosson.

A harmadik modellnél pedig már a terítők formája költözött át a ruhára. A szoknya és az ujjak kialakítása a régi textilek jellegzetes formavilágát idézte, miközben a rózsaszín hímzéskiemelések és a lézervágott virágos szél egészen modern hatást kölcsönöztek neki. Ez a darab külön technikai kihívást is jelentett: a lézervágással előállított motívumok elkészítését végül saját eszközzel, sok próbálkozás és tanulás után sikerült megoldania.

Balássy-Berezvai Szénia elárulta, hogy a kollekció összeállításában **Dienes Natália** divatszalonja is fontos szerepet játszott, az ő tudása, türelme és kreativitása nélkül a három ruha nem ölthetett volna testet.

– *A végeredmény méltó helyre került, hiszen* ***a bicskei fehérhímzés a Mesterségek Ünnepén*** *országos figyelmet. kapott A régi bicskei motívumok ezúttal nem egy szekrény mélyén vagy egy ünnepi terítőn, hanem modern ruhákon meséltek arról, honnan származnak* – fejezte ki abbéli reményét, hogy munkásságával bicskei fehérhímzés nem csak emlék marad, hanem tovább él az új generációk számára.

					Nem kevés ↓	Legvékonyabb betű ↓	1 ↓	Celsius → / Városnál kisebb ↴				
				Gyorsan megy →						Fél kő! →		
				Oxigén →		Római 1000 →		Egysejtű élőlény ↓		Néma Zoli ! ↓	T/3 ↑	
				Jegyvizsgáló → / Javít ↓							Irán fővárosa ↓	
	Ne többet! ↓	2 ↓	Kötőszócska →		Ijedt → / Személyi test…; terem… ↓							
Csónak lapátja →						Villany-; gyümölcs →						
Folyadék mértékegysége →						Étkezés délben → / Arculat ↓						
Kisebb vízfolyás →			Sugár jel. → / Leggömb ↓		Izabella becézve →				Győztes helyezés ↓	Kérdőszó → / Kanyargó betű ↓		
					Lovak → csoportja / X,… , Z ↓							
↱ Egyenlő	Marhapásztor → / ABC utolsó betűje ↓							Magam vagyok ↓		TÁV közepe! → / ↳ Ricsaj		
Kék színű drágakő →						z	Elme, „józan” →					
Csomor Ágnes foglakoz. →												

Beküldési határidő: 2026. november 16. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címére: **olvasoszolgalat@nkvk.hu** küldhetik el.

A helyes megfejtők között 3 darab ajándékcsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Kurkó Klára, Győrik Lajosné és Szegedi Tímea**. Az ajándékcsomagot a könytárban vehetik át.

Múlt havi lapszámunkban a keresztrejtvény helyes megfejtése: **Nagy Károly** (1797–1868) reformkori magyar csillagász, matematikus és vegyész. 1847-ben költözött Bicskére, megtakarításából csillagászati obszervatóriumot kezdett el létesíteni. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc után feljelentés alapján letartóztatták. Szabadulása után külföldre ment, a csillagvizsgálót az államnak adományozta. Nevét viseli a *115059 Nagykároly* kisbolygó. Történetéről és bicskei kötődéséről a 2026-ban megjelent, *Bicskei csillagember* című ifjúsági kalandregény is megemlékezik.

Szent Mihály-napi Sokadalom: hagyomány, közösség, vidámság

Kiváló hangulatban, nagyszerű időben, igazi közösségi összefogással zajlott szeptember végén a Szent Mihály-napi Sokadalom a bicskei Városi Piac területén. A hagyományőrző programok, a helyi közösségek bemutatkozása, a vásár, a finom falatok és az egész napos színpadi műsorok ezúttal is sokakat csábítottak ki a piacra. A nap egyszerre szólt Bicske mezővárosi múltjáról, a jelenről és az összetartozás örömérő l.

Élettel telt korán a piac környéke. A napot traktoros reggeli indította, miközben a **Bicskei Koncertfúvós Zenekar** zenés ébresztője gondoskodott arról, hogy senki ne maradjon sokáig ágyban. A lendületes muzsika vidám alaphangot adott az egész napos ünneplésnek. A reggeli órákban az **EFI** állapotfelméréssel, dietetikai és mozgástanácsadással várta az érdeklődőket, a gyerekeket pedig játéktér és kézműves programok csábították közös együttlétre. A vásári forgatagban helyi portékák, különleges termékek és finomságok között lehetett válogatni, majd útjára indult a traktoros felvonulás is. A sokadalom legkedvesebb pillanatait ezúttal is az óvodák, iskolák és intézmények műsora hozta el. **Bálint Istvánné** polgármester ünnepi megnyitójában arról beszélt, hogy egy város nem csupán az épületektől, az utaktól vagy a terektől válik otthonná. Az igazi várost a közös történetek, a visszatérő alkalmak és azok a helyek teszik élő közösséggé, ahol jó egymással találkozni. A **Szent Mihály-napi Sokadalom** éppen ilyen közös alkalommá vált Bicskén.

- Nem egy rendezvényt tartunk ma, hanem egy közösséget ünneplünk. Azokat az embereket, akik eljöttek, akik készültek erre a napra, valamint a helyi termelőket, kézműveseket, civil közösségeket, fellépőket, szervezőket és mindazokat, akik munkájukkal hozzájárultak a sokadalom létrejöttéhez – hangsúlyozta a polgármester, akinek gondolatát kölcsönvéve: *a hagyomány nem egy vitrinben őrzött régi tárgy, hanem olyasvalami, ami akkor él igazán, ha használjuk, továbbadjuk, és a következő nemzedékek is megismerik.*

Délelőtt fellépett a **szenior örömtánc csoport**, majd a nap egyik legizgalmasabb része következett: a különböző versenyek eredményhirdetése. A ***Legszebb Konyhakertek*** versenyben első helyezett *Kutrik Jánosné*, második *Kihári István*, megosztott harmadik pedig *Szűcsné Horváth Edit* és *Kun Lászlóné* lett. A ***Bicske, a Virágos Város*** verseny díjazottjai között első lett a *Barátság Nyugdíjas Klub*, második *Szűcsné Horváth Edit*, harmadik pedig *Kihári Istvánné*. A ***Bálaszépségverseny*** képletes aranyérmét a *Bicske Városi Óvoda – Kakas Tagóvoda*, az ezüstöt a *Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola*, a bronzot pedig a *Bicske Városi Óvoda* kapta. A ***Lekvárfőző verseny*** is tartogatott különlegességeket. A gyümölcslekvárok között első lett *Bukó Borbála* málna-, a második *Kihári Istvánné* diós füge, míg a harmadik *Nagy Vilmosné* vilmoskörtelekvárja lett. Különdíjat kapott *Eszenyiné Kincses Boglárka* sárgabarackos-chilis lekvárja. A zöldségből készült lekvárok kategóriájában szintén különdíjat érdemelt *Bukó Borbála* jalapeno-vöröshagyma lekvárja.

Délután már a zenéé és a színpadi produkcióké volt a főszerep. A **Genius Akrobatikus Rock and Roll Club**, a **Mayer Néptáncműhely** és a **Pitypang Zenekar** után egymást követték a könnyűzenei fellépők. Színpadra

lépett a **B'SIDE** együttes, **Postás Józsi**, a **Vincze Lilla trió** és **DR BRS** is, így minden korosztály találhatott kedvére való zenét és programot.

A nap zárásaként és egyben csúcspontjaként a **Bicskei Íjászok** közreműködésével meggyúlt a hagyományos pásztortűz, amely körül a **Pannoniada Gyermekkórus** éneke tette különlegessé az estét, majd az **UFO** együttes koncertjével zárult a program.

A Szent Mihály-napi Sokadalom ismét bebizonyította, hogy a hagyomány és a modern közösségi élet jól megfér egymás mellett, miközben megvalósulhatott a városvezetői beszédben elhangzott kívánság: mindenki vigyen haza valamit ebből a napból – egy jó beszélgetést, egy mosolyt, egy találkozást, egy új élményt, vagy egyszerűen csak azt az érzést, hogy jó volt itt lenni, jó volt együtt lenni.

Kiss Irén (Ike): Szeretek segíteni

A szeretet sokszor egy élelmiszercsomagban, egy fuvarban vagy egy figyelmes beszélgetésben mutatkozik meg.* Kiss Irén, *a bicskei* Kalkuttai Szent Teréz Karitászcsoport *aktív tagja évek óta így segíti a rászorulókat. Önzetlen szolgálatát a* Caritas Hungarica *díjjal ismerték el.

Kiss Irén, vagy ahogy városszerte ismerik, **Ike** kerámikusként és a művelődési ház munkatársaként korábban is részt vett a bicskei közösség életében. A karitász munkáját 2011 óta külső segítőként támogatta, majd nyugdíjba vonulása után még aktívabban kapcsolódott be a szolgálatba. 2021 körül lett a csoport teljes jogú tagja, később pedig a pénzügyi feladatokat, a házipénztár kezelését is átvette.

– *Amíg dolgoztam, kevés időm volt arra, hogy rendszeresen segítsek, de egy-egy rendezvényen, kiállításrendezésben és szállításban már korábban is részt vettem. Nyugdíjasként aztán több időm lett, és egyre inkább bekapcsolódtam a karitász életébe* – mesélte.

Ike részt vesz a ruhaosztásban, az élelmiszercsomagok összeállításában, az adományok pakolásában és az ünnepekhez kapcsolódó segítőakciókban. Saját autójával rendszeresen szállítja ki a csomagokat a családoknak – egy-egy alkalommal akár ötven-nyolcvan csomag is útnak indul Bicskén. Kiss Irén számára azonban a segítség nem pusztán az adományok célba juttatását jelenti. Fontosnak tartja az emberi figyelmet, a másik meghallgatását és azt, hogy a nehéz helyzetben élők érezzék: számíthatnak valakire. Különös szeretettel fordul a hajléktalan és a fogyatékossággal élő emberek felé.

A **Caritas Hungarica-díj** nagy meglepetés volt számára, hiszen a háta mögött szervezték meg az átadást. Bár nagyon jólesett neki, hogy munkáját országosan is értékelték, hangsúlyozta: a karitász szolgálata közös munka.

– *Úgy gondolom, ezt nem csak én érdemelném meg. Ez egy csoportmunka, amelyben mindenki hozzáteszi a magáét. Nagyon meglepett a díj, de természetesen jólesett az elismerés* – fogalmazott meghatottan, míg a motivációjáról így vallott: „Szeretek emberek között lenni, szeretek segíteni”.

Közcélúság mindenek előtt

Bicske Város Önkormányzat képviselő-testülete szeptember 28-án rendes, nyilvános ülést tartott.

Az ülés kezdetén a képviselők egyperces néma csenddel emlékeztek a legutóbbi testületi ülés óta elhunyt **Benedek István** önkormányzati képviselőre.

A testület döntött Bicske Város Önkormányzata 2026. évi költségvetésének, illetve a Mötv. változása nyomán a Szervezeti és Működési Szabályzat módosításáról.

Szerződéskötésekről is döntést hoztak: a Gerecse House Kft. és a WNT Projekt Kft. által korábban megépített – a cégek ingatlanain húzódó – vezetékes szennyvízelvezetést biztosító víziközmű-hálózattal kapcsán az önkormányzat szerződik a cégekkel, hogy ez a közcélú hálózat részévé válhasson, és ezt követően üzemeltetésre adhassák át a Fejérvíz Zrt.-nek. Emellett a **Kakas Tagóvoda** területén ideiglenesen 25 konténerből kialakított konténeróvoda bérletére és elszállítására kötöttek kontraktust a legalacsonyabb díjjal dolgozó vállalkozással.

Nyílt pályázatot hirdettek az önkormányzat tulajdonában lévő, négy darab **Akácfa utcai** költségelvű lakás határozott idejű, 3 éves időtartamú bérleti jogviszonyára. Szintén nyílt pályázatot írtak ki az **Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ-Kapcsolat Központ**, illetve a **Bicske Városi Konyha** intézményvezetői pozícióira.

Életmentő gondoskodás

A gyermekek biztonsága mindennél fontosabb, ez soha nem lehet vita tárgya. Így van ez akkor is, amikor nem a szüleikkel, családjuk körében, hanem óvodában vagy iskolában vannak. Éppen ezért a bicskei önkormányzat 2023 óta minden évben saját forrásból biztosítja a súlyos, életveszélyes allergiás reakciók (anafilaxia) azonnali kezelésére szolgáló EpiPen injekciókat. Vagyis az aprócska fecskendők tartalma pontosan a legkisebbek biztonságát hivatott szolgálni.

Mi az az **anafilaxia** és miért fontos az **EpiPen**? Az anafilaxia egy hirtelen fellépő, súlyos, akár életveszélyes allergiás reakció, amelyet leggyakrabban ételallergia (mogyoró, tej, tojás), darázs- vagy méhcsípés, illetve bizonyos gyógyszerek válthatnak ki. Ilyen vészhelyzetekben a másodpercek is számítanak: az EpiPen autoinjektor azonnal beadható adrenalint tartalmaz, amely gyorsan stabilizálja a légzést és a keringést időt nyerve a mentők kiérkezéséig.

Bálint Istvánné polgármester **Csörgöl Ákos** alpolgármesterrel és **Lovasné Báder Katalin** önkormányzati képviselővel idén is személyesen gondoskodott arról, hogy az életmentő eszközök eljussanak a bicskei oktatási és nevelési intézményekbe. Az önkormányzat elkötelezettségét mi sem jelzi jobban, minthogy a felajánlás nem csupán a városi fenntartású intézményekre terjedt ki.

– *Önkormányzatunk 2023 óta minden évben biztosítja az eszközöket, de nemcsak az önkormányzati, hanem a Bicskén működő összes oktatási intézmény számára, hiszen mindegyikben bicskei gyermekek nevelkednek. Köszönjük a pedagógusoknak, hogy ha baj van, az injekció gyors beadásával vigyáznak a gyerekekre* – tájékoztatott az átadáson Bálint Istvánné polgármester.

Az allergiás vészhelyzetek elhárítására szolgáló EpiPen injekciók eljutottak a Mandulaág Református Óvodába, a Bicske Városi Óvodába és a Kakas Tagóvodába, a Bicskei Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskolába, a Szent László Általános Iskolába, a Kossuth Zsuzsa Gyermekotthonba és Általános Iskolába, a Székesfehérvári Szakképzési Centrum Vajda János Technikuma és a Móri Gárdonyi Géza Iskola Bicskei Tagintézménye is megkapta a nélkülözhetetlen, életmentő eszközöket.

FIGYELJÜNK GYERMEKEINKRE, BIZTONSÁGUK KÖZÖS ÜGYÜNK!

Szeptember 24-én reggel aggasztó eset történt a ***Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola Prohászka úti épületénél****. Egy szürke autóban ülő, ismeretlen, szakállas férfi megszólította Gudics Máté Megasztár-győztes énekes iskolába igyekvő kislányát. A gyermek szerencsére megőrizte lélekjelenlétét, és a történtektől megrémülve azonnal az iskolába szaladt.*

A szülői jelzést követően ***Bálint Istvánné polgármester*** *haladéktalanul felvette a kapcsolatot a rendőrséggel, amely a reggeli, illetve a délutáni időszakban* ***fokozottabb járőrözést ígért*** *az iskola környékén.*

Az eset ismét ráirányítja a figyelmet arra, mennyire fontos, hogy a gyermekek tudják, mit kell tenniük, ha egy idegen megszólítja őket, vagy számukra kellemetlen, bizonytalan helyzetbe kerülnek.

– Kértem a szülőket, hogy nyomatékosan beszéljenek a gyerekeikkel. Soha ne álljanak szóba idegenekkel, ne üljenek be senki autójába, és ne menjenek oda gépkocsikhoz! Ha bárki gyanúsan viselkedik, azonnal szaladjanak be az iskolába, vagy keressenek egy felnőttet – *hangsúlyozta az eset után Bálint Istvánné.*

A polgármester szerint az a legfontosabb, hogy a gyerekek tudják: merjenek segítséget kérni, elszaladni vagy hangosan segítségért kiáltani, ha valami miatt veszélyben érzik magukat. Érdemes otthon, nyugodt körülmények között átbeszélni velük az alapvető szabályokat, és azt is, hogy kihez fordulhatnak segítségért.

A gyermekek biztonsága közös ügy. Figyeljen rájuk mindenki az óvodák és iskolák környékén, az utcán és hazafelé is, és ha szokatlan vagy gyanús helyzetet tapasztal, ne menjen el mellette szó nélkül!

Karádi Imréné: Jó életem volt, sokat dolgoztam

Debreceni diákévek, szerelem, Bicske, Vajda, család, utazások – kilenc és fél évtizednyi emlék. Karádi Imréné Gál Esztert 95. születésnapja alkalmából otthonában köszöntötte Bálint Istvánné polgármester. Az ünnepelt később szívesen osztotta meg lapunkkal élete krónikáját.

– 95 év nagy idő. Ha visszatekint erre, akkor mi jut először eszébe?

– Jó életem volt. Sokat dolgoztam, de hát 95 év alatt nagyon sokat lehet dolgozni!

– Debrecenben született, és ott töltötte a diákéveit is. Milyen tanuló volt?

– Nádudvaron és Debrecenben jártam elemi iskolába, majd felvételt nyertem a Dóczy Gimnáziumba. Ez akkor még leánygimnázium volt. Jó tanuló voltam, és különösen szerettem a németet, ez később – a második világháború idején – hasznomra is vált. Akkoriban minden érdekelt, szerettem mindent tudni, mindenhol ott lenni, semmiből sem akartam kimaradni.

– A gimnázium után hogyan folytatódott az útja?

– Annak idején előbb dolgozni kellett, utána jöhetett a felsőoktatás. Az érettségi elnököm az egyetemi könyvtár igazgatója volt, ő ajánlotta fel, hogy dolgozzak náluk. Örömmel elfogadtam a lehetőséget, német nyelvű könyveket kellett rendszereznem. Az igazgató ösztökélt, hogy tanuljak tovább, így kerültem a Debreceni Egyetem magyar szakára, majd később tanulmányaimat Budapesten folytattam.

– Hogyan ismerkedett meg a későbbi férjével, akit a Vajda János Gimnázium legendás igazgatójaként ismer a város?

– Budapesten, a gólyabálon találkoztunk, mindketten magyar szakosok voltunk. A találkozásból aztán házasság lett, 1954-ben esküdtünk meg. Férjem bicskei származású volt, és tanári állást kapott a településen, így kerültem én is Bicskére. 1955-ben megszületett a lányunk, mellette pedig nem volt könnyű folytatni az egyetemet, hiszen rendszeresen be kellett járni az előadásokra. Végül a család és a mindennapi teendők miatt feladtam. Ezután több helyen dolgoztam, de minden munkámat igyekeztem becsülettel elvégezni. Megfordultam a KTSZ-nél, a biztosítónál, később pedig a gimnáziumban élelmezésvezetőként dolgoztam. Végül az ÁFÉSZ-hoz kerültem, ahol nyugdíjazásomig maradtam.

– Közben pedig gyarapodott a család...

– Nagy öröm volt, amikor megszülettek az unokáim: az első 1982-ben érkezett, a második 1987-ben. Nyugdíjasként így bőven akadt tennivalóm, a család mindig számíthatott rám. Ma már dédunokáim is vannak: Gáborka és Dóri. Szerencsére a gyerekek gyakran betérnek hozzám, mesélnek az iskoláról, én pedig érdeklődve hallgatom őket.

– Úgy hírlik, hogy nagy utazók voltak. Igaz ez?

– Azt hiszem, még ma is azok vagyunk. A hosszú évtizedek alatt sem szűnt meg a kötődésem Debrecenhez, ha tehettem, visszatértem a városba, amelyhez annyi gyermekkori és fiatalkori emlék fűz. Legutóbb két éve vittek el a lányomék, jó volt látni, mennyit fejlődött a település és mennyit változtak azok a helyek, ahol oly sokszor megfordultam életem során. A Nagyerdő, az egyetemi épületek, a színház, a strand és a régi séták mind-mind eleven emlékként élnek bennem. Ám nem Debrecen volt az egyetlen úticélunk, az évtizedek alatt egész Európát bejártuk. Attól kezdve, hogy megvettük az első Trabantunkat, szinte minden nyáron külföldre mentünk. Már februárban kiterítettük a padlóra a térképet, és megterveztük merre indulunk. Férjem különösen szerette a történelemhez kötődő helyeket, így az utazásoknak mindig volt valamilyen felfedező jellege. Bejártuk többek között Németországot, Bulgáriát, az egykori Jugoszláviát, de a Tátra és az olasz tengerpart is kedvenc úti célunk volt. Nem luxusutazások voltak ezek: sátorban laktunk, magunk főztünk, sokat gyalogoltunk, és igyekeztünk minél többet látni a világból. Nagyon örülök, hogy ez a szenvedély átragadt lányomra, unokáimra is, így aztán többször előfordult, hogy együtt indultunk útnak, és az utazásokból máig emlegetett történetek születtek.

– Bicske sokat változott azóta, hogy idekerültek. Hogy emlékszik a településre?

– Akkoriban még egészen más világ volt. Nem volt minden olyan kényelmes, mint ma. A házban, ahol laktunk, kezdetben fürdőszoba sem volt, és a vízvezetéket is később szerelték be. Egy időben még vizet is kellett hordani, mert a kutunk vize szennyezetté vált. A mindennapok része volt az alkalmazkodás, a munka és a megoldandó feladatok sora. Ám ezek akkoriban az élet természetes velejárói voltak. A nehézségek mellett mindig akadt valami, aminek örülni lehetett.

– Mi a titka annak, hogy 95 évesen is ilyen aktív?

– Igyekszem nem elhagyni magam. Amíg az ember képes rá, addig csinálja a dolgát. Mindig kell valamilyen cél, valami, amit másnap el kell végezni. A családom is sokat segít abban, hogy a mindennapoknak meglegyen a maguk rendje. Az embernek mindig kell, hogy legyen célja. Amit a lányom kér, amit a dédunokák szeretnének, azt igyekszem megtenni. Ha az embert érdekli, mi vár rá holnap, az már önmagában is előre viszi.

Köszönet és megbecsülés az időseknek

Október 1-jén, az Idősek Világnapján ismét a szépkorúaké volt a főszerep a Petőfi Művelődési Központban. A rendezvényre idén is megtelt a nézőtér, a délutánt pedig ünnepi hangulat, találkozások és sok-sok mosoly tette igazán emlékezetessé.

Bálint Istvánné polgármester beszédében kiemelte, hogy egy közösség erejét az is megmutatja, hogyan becsüli meg azokat, akik hosszú évtizedeken keresztül munkájukkal, kitartásukkal és szeretetükkel építették azt a várost, amelyben ma élünk.

– *Önök azok, akik felépítették azt a várost és otthont, amelyre mi ma építkezhetünk* – fogalmazott a polgármester, hozzátéve, hogy nemcsak a munkájukért jár köszönet, hanem azért a bölcsességért, türelemért és élettapasztalatért is, amelyet generációról generációra továbbadnak.

A városvezető hangsúlyozta: a település számára fontos, hogy az idősek érezzék, Bicske számít rájuk, megbecsüli őket, és örül annak, hogy itt vannak közöttünk. Tapasztalatuk, tudásuk és az élet során megszerzett bölcsességük ma is érték, amelyből a fiatalabb generációk is meríthetnek. Ahogy fogalmazott: *az idősebbek nemcsak a múltat képviselik, hanem utat is mutatnak a jövő felé*.

Az ünnepi délutánról természetesen a vidám, tartalmas szórakozás sem hiányozhatott. A ***Budapesti Operettszínház*** művészei, ***Szabó Dóra*** és ***Boldizsár Tamás*** a ***„Te rongyos élet – Szenes Ivántól az Operettig”*** című műsorral varázsolták el a közönséget. A jól ismert dallamok, az operett és a könnyűzene világának slágerei kiváló hangulatot teremtettek az ünnepeltek körében. Az önkormányzat az ***Idősek Világnapjához*** kapcsolódva idén is vásárlási utalvánnyal köszöntötte a 70 év feletti bicskeieket, amelyet a helyi kisboltokban válthatnak be. Ez a gesztus is azt fejezi ki, hogy az idősebb generáció tagjai továbbra is fontos és megbecsült részei Bicske közösségének.

Labdarúgóból hobbifutó, majd válogatott atléta – Borsiczky Zsófia története

Bicskén született és nőtt fel, korábban a Puskás Akadémiában futballozott, 2026 nyarán pedig már a magyar U23-as atlétaválogatottban is bemutatkozhatott egy lengyelországi nemzetközi viadalon. Borsiczky Zsófia eredetileg hobbiból kezdett futni, egy 2025-ös versenyen elért eredménye azonban új lehetőségeket nyitott meg előtte. A Testnevelési Egyetem hallgatójaként jelenleg azon dolgozik, hogy megtalálja a számára legmegfelelőbb versenytávot, és országos szinten is egyre jobb eredményeket érjen el.

– Mesélj egy kicsit magadról! Hogyan jutottál el a futásig?

– Születésem óta Bicskén élek, 2026 decemberében leszek 21 éves. Jelenleg a Testnevelési Egyetemre járok, rekreáció és életmód szakon tanulok, a 2026/27-es tanévben kezdtem a második évemet. A TFSE-nél 2025 októbere óta atletizálok, de előtte is sokáig sportoltam: nagyjából 12 éves koromtól 18 éves koromig futballoztam a **Puskás Akadémiában**. Az érettségi környékén a foci helyett a tanulás került előtérbe, így abbahagytam a labdarúgást. Később elkezdtem magamtól futni, de akkor még nem gondoltam arra, hogy ebből komolyabb sportolás lehet.

– Mi hozta meg a fordulatot?

– Először volt egy edzőm, aki online küldött edzésterveket, és azokat követtem néhány hónapig. **2025. nyarán** indultam az ALDI Női Futógálán, ahol tíz kilométeren nagyjából 43 percet futottam. Ezután rám írt **Csontos Imre**, a **Csont Team** alapítója és edzője. Látta az eredményemet, és megkérdezte, hogy lenne-e kedvem nála edzeni. Igent mondtam, mert úgy éreztem, jót tenne, ha társaságban készülhetnék, és lenne egy hozzáértő edző, aki segít a fejlődésben. 2025 nyarán hetente kétszer jártam Budapestre, majd az egyetemi tanév kezdetekor átigazoltam a TFSE-hez.

– Ha Csontos Imre nem keres meg, talán most is csak hobbiból futnál?

– Valószínűleg igen. Nekem is megfordult a fejemben, hogy ha akkor nem figyel fel rám, talán nem kezdem el ilyen komolyan venni a futást. Neki ezért nagyon sokat köszönhetek. A mostani edzőm, **Molnár Sándor**, akit mi csak Sanyi bácsinak hívunk, szintén rengeteget segít. Úgy érzem, folyamatosan fejlődöm mellette, és egyre többet tudok kihozni magamból.

– 2026 nyarán már a magyar U23-as válogatottban is szerepeltél egy lengyelországi nemzetközi viadalon. Hogyan kaptad a lehetőséget?

– Egy edzésen Sanyi bácsi megkérdezte, mit csinálok június 27-én, majd rögtön hozzátette, hogy tegyem szabaddá magam. Nem is értettem, hogy miért kérdezi, hiszen éppen arra a napra neveztem be egy budapesti éjszakai utcai futóversenyre. Aztán elmondta, hogy még nem teljesen biztos, de a válogatott edző számítana rám egy lengyelországi viadalon. Nagyon örültem a lehetőségnek, és természetesen az éjszakai verseny helyett már a válogatott szereplésére koncentráltam. Négy ország atlétái versenyeztek egymással, a különböző számokban szerzett pontok pedig összeadódtak, így csapatként is fontos volt a teljesítmény. Voltak ugrók, dobók, sprinterek és hosszútávfutók is. Ötezer méteren ketten képviseltük Magyarországot.

– Sikerült megelőznöd azt a versenyzőt, aki a hazai versenyeken rendszerint előtted végez?

– Sajnos nem. Ő az országos bajnokságokon rendszerint előttem végzett, én pedig általában a második lettem. Lengyelországban sem változott ez, de nagyon ügyes és tehetséges futónak tartom, úgyhogy nem sajnálom tőle az első helyet. Persze én is szeretnék gyorsulni, fejlődni, és egyszer elé kerülni. Már önmagában nagy dolognak éltem meg, hogy lehetőséget kaptam a válogatottban, és nemzetközi mezőnyben szerezhettem tapasztalatot.

– Melyik táv áll hozzád a legközelebb: az 5000 méter, a 10 kilométer vagy a félmaraton?

– Az utóbbi időszakban sokat versenyeztem 5000 méteren, többek között a 2026-os egyetemi és U23-as országos versenyeken, valamint a válogatott viadalon is. 2026 májusában, az egyetemi bajnokságon futottam meg az egyéni legjobbamat, azóta viszont nem sikerült javítanom rajta. Ebben a nyári melegnek is lehet szerepe, hiszen ilyenkor nehezebb jó időt futni. Most egy kicsit pihentetném az ötezret, mert az utóbbi versenyeken nem úgy ment, ahogyan szerettem volna.

A tíz kilométer viszont régóta közel áll hozzám. Az első nagyobb futóversenyem a **2024-es Vivicittá** volt, ahol szintén tíz kilométert futottam, és a jelentősebb utcai versenyeken azóta is gyakran ezt a távot választom. Három félmaratonom is van, és az utóbbi időszakban két ilyen versenyen is indultam, mindkettő jobban sikerült a vártnál. Most úgy érzem, a tízezer méter a kedvencem, mert gyorsaságot és kitartást egyaránt igényel.

– Milyen célokat tűztél ki a következő évekre?

– Egyelőre azt szeretném, hogy élvezzem a futást, és közben lássam, hogy van értelme a munkának. Az edzőm azt javasolta, hogy az alapképzés hátralévő egy-két évében vegyem komolyan az atlétikát, dolgozzunk tovább, és teszteljük, melyik táv illik hozzám a legjobban. Az 5000 méter, a 10 kilométer és a félmaraton is szóba jöhet. Szeretnék országos szinten minél feljebb jutni, ez nem titok, de tudom, hogy ehhez sok munkára és türelemre van szükség.

– A futás mellett hiányzik néha a foci, a csapatsport?

– Nem igazán, bár nagyon szerettem focizni. Ott sok múlik azon, ki játszik, milyen a csapat összhangja, és hogyan alakulnak a mérkőzések. A futás egyéni sport, de ettől még egyáltalán nem feltétlenül magányos. Vannak edzőtársaim, akikkel nagyon jó barátságban vagyok, együtt készülünk, és remek edzéseket csinálunk. A versenyeken persze ők is lehetnek akár ellenfeleim is, de leginkább saját magunkkal küzdünk: azt próbáljuk elérni, hogy megjavítsuk a saját időnket. Én ezt szeretem benne igazán.

Megújuló utcák, biztonságosabb közlekedés

Bicske Város Önkormányzata idén is folytatja a városi infrastruktúra korszerűsítését, amelynek köszönhetően az elmúlt időszakban számos, a lakosság mindennapi életét megkönnyítő közlekedési beruházás indult el és fejeződött be.

A közlekedésbiztonság növelése érdekében új kijelölt gyalogátkelőhely létesült a **Rózsa utca és a Kossuth utca** (11119 j. út) kereszteződésében. A zebra a Kossuth utca keresztezésére a Rózsa utcai csatlakozás és az 1. számú főút körforgalma között, a déli oldalon meglévő gyalogos- és kerékpáros híd folytatásaként épült meg. A munkálatokat megelőzően a Magyar Közút Nonprofit Zrt., a Bicskei Rendőrkapitányság és Bicske Város Önkormányzata több helyszíni egyeztetést tartott a tervezési határok, valamint a műszaki követelmények meghatározására. A szükséges tervezési és engedélyezési folyamatok lezárultak; az önkormányzat a jogerős kijelölési határozat és az egyesített engedélyezési, valamint kiviteli tervdokumentáció birtokában kezdte meg a fejlesztést. A projekt részeként a kijelölt gyalogátkelőhely mellett kiépítették a szükséges kiemelt közvilágítást, valamint rendezték a kapcsolódó járdaburkolatokat is.

A gyalogos közlekedés kényelmét és biztonságát szolgálja a **Batthyány utca páros oldalán elkészült járdafelújítás** is. A **Rózsa utca** kereszteződésétől az **Erdőalja utcáig** a meglévő, leromlott állapotú járda bontása után új térkőburkolatos járda épült. A Rózsa utca és a **Magyar Sándor utca** közötti szakaszon a vízelvezető betonfolyóka is átépült, a Magyar Sándor utca Erdőalja utca szakaszon pedig a meglévő földárkok profilozása történt.

A **Kisfaludy utca** egy járdaszakasza és a **Csokonai Vitéz Mihály Iskola** bekötőjárdája is megújult, mert a korábbi aszfaltburkolat balesetveszélyessé vált a gyalogosok számára.

A TOP_PLUSZ-3.3.1-21-FE1-2024-00043 azonosítószámú ***„Infrastruktúra-fejlesztés a bicskei Kakas Tagóvodában”*** című pályázat kivitelezési munkái július végén megkezdődtek. A beruházás célja a kisgyermeknevelés feltételeinek javítása, a meglévő épület és eszközállomány korszerűsítésével, valamint egy **biztonságosabb, komfortosabb óvodai környezet** kialakításával. A fejlesztés eredményeként megújulnak a belső és külső terek, új nyílászárók kerülnek beépítésre, az épület régi szárnyában a foglalkoztatókban az aljzat teljes rétegrendcseréje történik, új vízszigetelés kerül kialakításra. A melegburkolatok is több ponton megújulnak. Az elöregedett világítás is korszerűsítésre kerül. Az udvaron vizesblokk kerül kialakításra, valamint a bejárati rámpa és lépcső is átépül. A kivitelező a munkálatokkal az ütemezésnek megfelelően halad. Az óvodai eszközállomány korszerűsítése, bővítése is a projekt része. Ennek keretében az óvodai neveléshez kapcsolódó és a nevelői munkát segítő eszközök kerülnek beszerzésre.

Bicske, Bajcsy-Zs. u. ivóvízvezeték-kiváltás

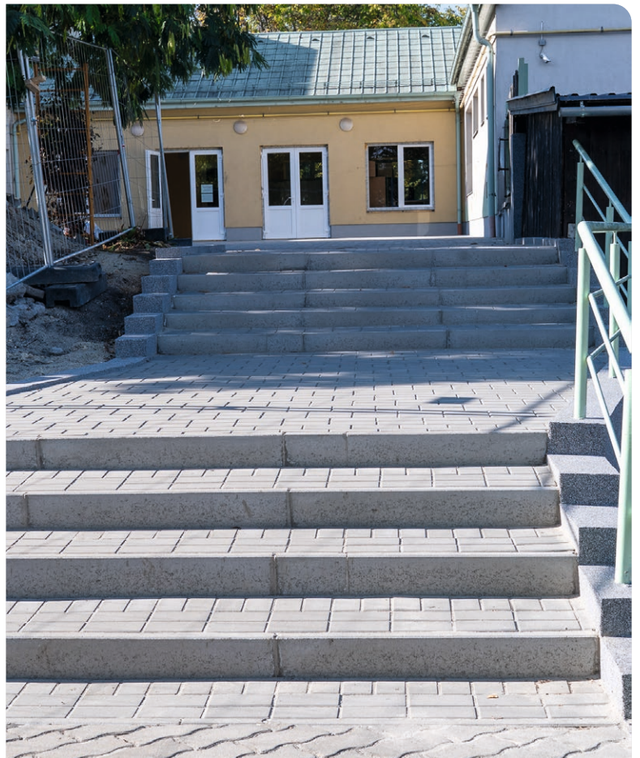
Augusztus elején megkezdődtek a Bicske város ivóvízellátását biztosító fővezeték kiváltásának kivitelezési munkálatai. A beruházás célja a több mint 50 éves, elavult vezeték cseréje, valamint a város vízellátásának hosszú távú, üzembiztosabb működtetése.

A jelenleg üzemelő DN 300-as azbesztcement (AC) ivóvízvezeték **Bicske egyetlen betápláló fővezetéke**, amely a város saját vízbázisa, valamint az ÉDV Zrt. vízbázisa felől egyaránt biztosítja a lakosság vízellátását. A vezeték kora és kiemelt szerepe miatt indokolttá vált a korszerűsítés, különösen a **Bajcsy-Zsilinszky utcában** tervezett útburkolat-építést és csapadékvíz-elvezető rendszer kiépítését megelőzően.

A műszakilag összetett kivitelezés két ütemben valósul meg. Az első szakaszban kiépítik az alternatív vízellátási útvonalakat, és elvégzik a szükséges csatlakozási, illetve átkötési munkálatokat. Ezt követően, a második ütemben kerül sor a fővezeték és a hozzá csatlakozó mellékvezetékek teljes cseréjére.

A munkálatok ütemezése és műszaki megoldásai során kiemelt szempont, hogy a kivitelezés az üzemeltetési előírások betartásával, a lehető legkisebb szolgáltatási fennakadással történjen. A beruházás fontos lépés Bicske ivóvízellátó infrastruktúrájának korszerűsítésében, és egyben előkészíti a Bajcsy-Zsilinszky utca további fejlesztését is.

Isten hozott!

Dr. Nagy Diána: Nem fehér köpenyes orvos vagyok

Dr. Kovács Attila nyugdíjba vonulása után Dr. Nagy Diána veszi át gyermekorvosi körzetét. A fiatal doktornőnek háziorvosként a bicskei lesz az első körzete. Első benyomásairól, pályájának eddigi alakulásáról beszélgettünk vele.

– Október elsejétől Ön vette át Dr. Kovács Attila körzetét házi gyerekorvosként. Bemutatkozásként mit mondana a város lakóinak?

– A Debreceni Egyetemen 2015-ben fejeztem be orvosi tanulmányaimat. Gyakorlati időmből két évet a Miskolci Megyei Kórházban – amely mellett 2 évig gyerekmentőztem – töltöttem, majd Budapesten, a Bethesda Kórházban helyezkedtem el. Közben született két kisfiam, a nagyobbik hat és fél, a kisebbik két és fél éves. A szakvizsgámat 2023 novemberében szereztem meg és mivel utána még otthon voltam a fiammal, most térek vissza a munka világába.

– A kezdetektől tudta, hogy gyerekorvos akar lenni?

– Szorgalmas és jó tanuló voltam és tanáraim többször is javasolták, hogy próbáljam meg az orvosi pályát, mert az nekem való. Az egyetemen sokáig nem volt egyértelmű, hogy gyerekekkel vagy felnőttekkel fogok-e foglalkozni. Hatodévben, a szigorlatok után pályázni kellett és az első állásinterjúm az Esztergomi Kórház felnőtt belgyógyászati osztályán volt, ahol már az osztályra történt belépéskor elhatároztam, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni. Így választottam a Miskolci Kórházat, ahol több osztályon is dolgoztam. Többek között pulmonológián, kardiológián és gasztroenterológián.

– Miért ment mégis Budapestre?

– Az intenzív osztály jelenlegi főorvos asszonya sokat vitt a műtőbe, és azt szerette volna, hogy altatóorvos legyek. Azonban életem váratlan fordulatot vett, megismertem leendő férjemet. Mivel ő Budapesten élt és dolgozott, úgy döntöttünk, hogy én költözöm.

– Akkor az öt év rezidenskedés után ez a bicskei az első munkahelye háziorvosként.

Milyenek az első benyomások?

– Ismerkedem. Kovács doktor úr helyére jöttem, aki – az asszisztensével, Ildikóval egyetemben – már az átadásnál nagyon sokat segített. A védőnők is szeretettel fogadtak. Mindenki örül, hogy egy fiatal orvos érkezett, és én is hosszú távra tervezek. A városban még sok mindenkit nem ismerek, de mivel Etyeken lakunk a nagyobb gyerekemet már Bicskére írattuk iskolába és a kisebbiket is majd ide szeretném óvodába hozni.

– Milyen gyógyítási elveket követ? Hogyan próbálja meggyógyítani a legkisebbeket?

– Szeretném tüneti szerekkel, természetes módon, minél kevesebb gyógyszerrel gyógyítani a gyerekeket. Nem vagyok antibiotikum-párti, büszke vagyok arra, hogy például a gyerekeim sem kaptak még eddig soha. Szeretném ehhez tartani magam. A betegségnek nagyon sok tényezője lehet. A lebetegedésnél jelen lehetnek a vírusok és a bacilusok, de egy gyermek immunrendszere sok mindentől mástól is legyengülhet.

– Könnyen megtalálta a hangot a gyerekekkel? Hogyan próbálja meggyógyítani a legkisebbeket?

– Alapvetően igen, de azért azt is meg kell érteni, hogy ők egy más állapotban, kicsit félve jönnek az orvoshoz. Én nem vagyok fehérköpenyes orvos, szeretném a színeket behozni a rendelőbe. Ebben asszisztensem is támogat.

- A doktor úr rendeléséhez képest lesz változás?

- Első körben minden marad a régiben. A rendelési időben lesz egy kis változás, a délutáni rendelés – a gyermekeim miatt – déltől háromig tart. Terveim között szerepel, hogy szeretnék a rendelőbe egy terápiás kutyát, hiszen ez csökkentheti a gyerekek szorongását és biztonságérzetet ad.

Esküvők

Szeptember 15.
Fazekas Róbert és Kodi Nikolett
Szeptember 26.
Bernáth Ádám és Décsei Diána

Bicskei újszülötteink

Singh Ishaan Zente, szül.: 2026. 08. 28.
Garab Ágoston, szül.: 2026. 09. 03.
Hompót Mira Panna, szül.: 2026. 09. 08.
Németh Ferenc László, szül.: 2026. 09. 09.
Hujj-Koncz Liliána, szül.: 2026. 09. 18.

Közérdek

Hivatalok

Bicskei Polgármesteri Hivatal
Bicske, Hősök tere 4.
+36 22 565 464

Bicskei Járási Hivatal
Bicske, Szent István út 7-11.
+36 22 566 300

Kultúra

Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár Petőfi Művelődési Központ
Bicske, Kossuth tér 20.
+36 20 430 7770

Nagy Károly Városi Könyvtár
Bicske, Kisfaludy u. 29.
+36 22 565 115

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ
Bicske, Ady Endre u 1.
+36 22 412 367

Bölcsődei Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 17.
+36 22 950 324

Család- és Gyermekjóléti Szolgálat Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 1.
+36 22 412 367

Család- és Gyermekjóléti Központ Szakmai Egység
2060 Bicske,
Ady Endre utca 2.
+36 22 952 791

Védőnői Szakmai Egység
iskolavédőnői ellátás
2060 Bicske, Kossuth tér 17.

Gondozási Központ Szakmai Egység
Bicske, Szent István út 124.
+36 22 950 175

Pedagógiai Szakszolgálat
Bicske, Kisfaludy u. 50.
+36 22 350 948
Nyitvatartás: H–P: 8–11 óra

Bicskei Gazdasági Szervezet
Bicske, Kossuth utca 60-62.
+36 22 565 285

Új Esély Központ Bicske
Bicske, Aradi vértanúk u. 18.
+36 70 668 5165
Nyitvatartás: minden nap
7:00–19:30

Gyepmesteri feladatok:
Tuncsik József
+36 20 972 8231
Kincses Imre +36 70 626 7378

Egészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ
Bicske, Kossuth tér 17.
+36 22 567 520
Hétfőtől péntekig: 7 órától rendelési időtől függően

Gyermekorvosok

Dr. Hadnagy Réka
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H: 8–11 óra
K, Cs: 13–16 óra
Sz: 8–10 óra
P: páros héten 13–16 óra, páratlan héten 8–11 óra

Dr. Nagy Diána
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H, Sz: 12–15 óra
K: 8–11 óra
Cs: 9:30–11:30
P: páros héten 8–11 óra, páratlan héten 12–15 óra

Egészségfejlesztési Iroda
Bicske, Kossuth u. 15.
+36 22 419 666
H-P: 8:00–16:00

Orvosi ügyelet
Bicske, Kossuth tér 17.
H–P: 16:00–22:00
Szombat, vasárnap és ünnepnapokon:
8:00–14:00

A lakáson történő ellátási igényt a 1830-as hívószámon lehet bejelenteni.

Aranysas Gyógyszertár
Bicske, Kossuth tér 15.
+36 22 565 093
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Duna Gyógyszertár
Bicske, Csabdi út 4.
+36 22 565 136
H-Sz: 9.00-20.00
V: 9.00-19.00

Oroszlán Patika
Bicske, Kossuth tér 10.
+36 22 350 775
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: szerkesztoseg@bicske.hu

Bicske apraja-nagyja összefogott a város tisztaságáért – TE SZEDD! AKCIÓ októberben

40

